

v. 185-187.

Kodex 163 (olim 715)

Saec. VIII, chart., mm. 334 x 233, ff. vii. 303 (62-102 coll. 2)

Codex (qui in Biblioth. Vat. observatur in aetate Nicolai V temporibus scripserunt tres librarii: a ff. 1-220; b ff. 221-268; c ff. 209-301 - Tituli et ornamenta titulis praefixa nec non litterae grandiores rubro colore pictae sunt. Exstant in marg. lemmata et notae tum rubro colore tum atramento diversis manibus exaratae. In principio folium tantum excidisse colligitur ex quaternionum enumeratione in marg. inf. medio extremas singulorum paginae adpicta (quae nunc saepius desideratur) et ex notula in summo margine folii 3° $\lambda\iota\mu\pi(\iota)\ \iota\ \acute{\alpha}\rho\chi\eta\ \rho\acute{\upsilon}\lambda\lambda(\omicron)\ \iota\ \nu$, quam alia manus ibidem iteravit. Recentius subiecta sunt integra ff. 1. 2. 112. 302. 303; ex minima parte tantum f. 105 (eadem m. qua f. 112). Margines complures nova charta refectioni sunt sac. XV, ut patet ex f. 104.

Vatican
Biblioteca
Vaticana
Codices
Vaticani
Graeci
G. Mercati et
P. F. de Cavalieri
reconserunt
Roma 1923
Tomus I.

F. I. continet indicem Latinum.

Ff. IV-VII manus Allutianus manu.

IV° 3° in margine impressum cernitur sigillum Biblioth. Nationalis Paris, quod recurrit f. 303°.

1) (f. 1) Chronica Anonymi. - Inc. $\Theta\acute{\iota}\omicron\varsigma\ \delta\prime\ \acute{\alpha}\rho\chi\omicron\tau\omicron\varsigma$, pervenit usque ad tempora Romani filii Constantini Porphyrogen., abruptitur ex vv. $\acute{\alpha}\gamma\iota\omega\delta\eta\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\pi\iota\ \tau\omicron\ \alpha\delta\delta$. - Vide sis C. de Boor "Zur Chronik d. Pseudo-Polydorkes" in "Byz. Ztsch." II 1893, p. 564-568 - K. Prächter: "Die Röm. Kaiser-geschichte bis auf Diocletian in cod. Paris. 1712 und cod. Vat. 163" in "Byz. Ztsch." V. 1896 p. 491 - Krumbacher "Bl." p. 363-364 - D. Serruys: "Recherches sur l'Épitomé" in "Byz. Ztsch." XVI, 1907 p. 5. - Operis initium usque ad vv. $\kappa\alpha\theta\iota\lambda\eta\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\upsilon\tau\iota\ \tau\omicron\ \delta\prime\ \acute{\alpha}\delta\delta\eta\ \sigma\upsilon\beta\lambda\epsilon\tau\omicron\mu$ testitur an. 1623-1630 in duabus chartis adiectis.

2) (f. 62) $\tau\omicron\ \sigma\epsilon\upsilon\lambda\lambda\omicron\tau\omicron\varsigma\ \mu\alpha\upsilon\alpha\ \sigma\omicron\ \iota\ \nu\pi\omicron\ \kappa\omega\sigma\tau\alpha\upsilon\tau\epsilon\iota\upsilon\sigma\ \sigma\iota\upsilon\upsilon\gamma\iota\varsigma$
 $\chi\epsilon\omicron\upsilon\mu\epsilon\iota\ \delta\acute{\alpha}\ \delta\iota\chi\omicron\tau\ \pi\omicron\delta\iota\chi\omicron\mu\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \iota\ \nu\ \acute{\alpha}\rho\chi\eta\ \pi\omicron\iota\omicron\upsilon\mu\epsilon\iota\ \acute{\alpha}\pi\omicron\ \upsilon\lambda\iota\omicron\upsilon\tau\ \upsilon\delta\omicron\upsilon\mu\alpha$
 $\upsilon\alpha\iota\ \delta\iota\chi\omicron\upsilon\sigma\alpha\ \kappa\epsilon\chi\tau\iota\ \tau\omicron\ \sigma\alpha\omicron\upsilon\delta\iota\alpha\ \tau\omicron\ \beta\omicron\tau\alpha\upsilon\lambda\omicron\tau\omicron\varsigma\ \nu\pi\omicron\ \nu\iota\mu\eta\tau\omicron\upsilon\sigma$. $\tau\omicron\ \delta\iota$
 $\pi\omicron\sigma\omicron\upsilon\iota\omicron\tau\ \pi\epsilon\delta\acute{\epsilon}\ \tau\omicron\ \sigma\epsilon\alpha\sigma\tau\omicron\upsilon\pi\alpha\lambda\iota\pi\omicron\upsilon\sigma\alpha\ \nu\pi\alpha\tau\ \epsilon\iota\gamma\mu\epsilon\ \tau\omicron\ \iota\ \nu\ \epsilon\pi\acute{\alpha}\delta\epsilon\upsilon\gamma\omega\ \tau\omicron\ \nu\iota\mu$
 $\epsilon\upsilon\tau\iota\ \tau\omicron\ \sigma\alpha\omicron\upsilon\delta\iota\alpha\ \nu\pi\omicron\ \mu\iota\chi\alpha\iota\ \iota\ \nu\ \kappa\omicron\upsilon\mu\epsilon\iota$. - (Constantini

Manassie brevarium historiae metricum (p. 3-286 ed. Bonn.).

3) (f. 104) χρονιὴν διήγησιν τῶν Χωνιάτων ὑποῦ Μιμίτα ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Κομμηνῶου καὶ διήγουσα μέχρι τῆς ἀδελφείας τῆς Κωνσταντίνου πόλεως (Nicetae Choniatae historiae, p. 4-853 ed. Bonn.). Quibus historiis subicitur (f. 220^v) de signis Cypolitanis usque tantum ad vv. τὴν ἑξήκοντα, οὐδὲν (p. 860, 1 ed. 1).

Fol. 112, quod exciderat, subpletum est saeculo XVII; vv. comprehendit καὶ κυραὶς - οὐκίαν ἐποχὴν οὐκίαν (p. 56, 13-63, 3).

4) (f. 221) Ioannis Cinnami epitome rerum ab Ioanne et Alexio Comnenis gestarum. Des. sub vv. καὶ Αἰγυπτῶν ἀποχρησθέντων (p. 3-300 ed. Bonn., quae ad nostri codicis fidem exacta est).

In marg. inf. f. 233 nota legitur περὶ τοῦ καὶ ὁστροῦ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως οὐκίαν καὶ οὐκίαν ἐπὶ τῶν (ed. Sp. Lampros Νέος Ἑλληνο-εὐρώπη E. 1908, p. 260 s.; cf. p. 202).

5) (f. 269) Georgii Acropolitae annales (p. 1-103 ed. Allat., Parisiis 1657; p. 3-189 ed. Heizenberg, Lipsiae 1903. - Extrema pars, scil. iudea vv. ἡνέκα τῶν βασιλείων (p. 180, 7 Heizenb.), subpleta est a duobus librariis saec. XV, quorum alter f. 302, alter f. 303 exaravit.

F. 103^v (manu, opinor, Ioh. Chortasmeni qui conplura marginibus adscripsit) τῶρον ἐν ἐταίρῳ παλαιῷ βιβλίῳ οὕτω κειμένον: καὶ τοῦ λογοθέτου τῶν σεμνῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κριτικῶν γρηγορίων δὲ καὶ ἐξ ὁστροῦ (καὶ) κριτικῶν καὶ βιβλίου (καὶ) προναθνημένον τῶ βασιλευσὶ ποικύων... (sequuntur vv. nonnullis antiquitus atramento deleta) μιμίτα τῶ ἀπὸ χωνίων πόλεως τῆς γρηγορίας.

In margine, ad subleuda verba quae litura sublata fuerunt, adiectum est ab eodem, νιφαίλω, scriba ioanniu βασιλείου τῶ ἀρχιδιάκου (cf. ed. Bonn. p. 3 nota⁴).

104^v in marg. in marg. sup. notavit illa saeculi XV manus, quae titulum adposuit "Chronica Choniataj ab imp(er)io Ioannis Comneni usq(ue) | usq(ue) ad captivitate(m) Constan(tinopolis) ab alio imperato re.

206^v in marg. ext. infra notam ἐν τῶν ἐξ ἑξήκοντα παρὰ τῶν λατινῶν πόλεως, legitur (subris litt.) εἴτε δαυρίων | ὀρθῶς, ὑπονοῦσιν ἡνέκα κείνων < ex Germani B. Patriarchae carmine quod ed. K. Horna: "Einige

(ἀνοδοῦσι)

unedierte Stücke des Manasses und Italikos Wien 1902, p. 13, H etc. Cf.
 "Analekten zur Byz. Litt." Wien 1905, p. 31). - Imo marg. subr. litt. Συμ. ὅτι ἐν
 ἔτι ἀπὸ ὑστερον ἡδονον (413). ἡ μὲν ἀπρ(ι)λλ(του) β. ἡ γὰρ δὴ ἴσα
 τσορανοσλή μερίση. ἔτι ἐβδονδδ τῶν ἐν ἡμεῶν ἰδὲν ἰπὶ
 λατίνω/ι ἡ μὲν σταυροπόδιε & Similia et alibi adnotata invenio.
 269^r annaliū G. Acropolitae initio Chortasmenus notam praemisit
 ἡ παροῖσα χρονίη συγγραφή τοῦ μεγάλου Λογοθέτου τοῦ ἀεροποδίου
 ἰσθίη. ὅς ἐστιν (καί) τὸ ἡνωμένηον, τῆς ἀφ' ἧς τοῦ χ(ρι)στοῦ ἀναστά.
 σως. περιέχει διὰ τὰ μετὰ τῆς ἀνωμένηον τῆς μωσταυροπόδιου
 ἀφρ(καί) τῆς βασιλείας (corr. ex τελευτῆ) τοῦ βασιλέως μι(χαὴλ) τοῦ
 παλασδίου. Deinde adscripsit in margine ext. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα μέχρι
 καὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ὁ παχυμερὴς σοφὸς ἀφρ καὶ φιδό(σοφ)ς ἀφρ. β. ἔ.
 συγγραφή; denique marg. summo titulum posuit τὸν σοφὸν παχυμερῆ
 τῆς ἐν μωσταυροπόδι(ῃ) ἀφ(ας) τοῦ θ(ε)οῦ μεγάλου ἐκδησ(ας) καὶ δυναί.
 ρύλακος, τοῦ παλαίου, ἡρωῦ γρηγορίου τοῦ παχυμερῆ χρονίου.

301^r marg. ext. scriptum exstat litt. subris magnis + τὸ βιβλίον τοῦτο
 κτῆμα ἰσθίη ἐνοσ(ι)ωάννου νοταρίου τοῦ χορτασινοῦ.
 ἡνωσάμεν δὲ αὐτὸ ἡνωσάμεθα δ' (ἡνωσάμεθα) ἡ ἴσα (ΣΧ)
 (1391) p. ch.). - Hanc notulam ed. Sp. Lampros (Néos Ellinonvni-
 μω) E. 260, qui tamen ΣΧ convertit in 1482 librumque an. 1453
 exaratum adfirmat. duó magna menda.

Ff. 103^r. 302^r scriptura vacant.
 At 302^r crux quaedam delineata est.
 Codicem descripsit Heisenberg, Georgii Acropolitae opera I, Lipsiae 1903
 p. iv-vi.
 In tegumenti dorso tesserae gentiliciae impressae sunt Pii IX et A. Mai
 card. bybl.

folios 532. - 234-237.
 Scribae, Correctores, Adnotatores.
 Ἰωάννης Χορτασινοῦ 208 3^r-4^r. 227^r-230
 Κωνστ 208 Colind 691j
 Saes. XIV ex., Chart., mm. 220 x 140. ff. III, 230 (+ 4^a. 220^{a-b})
 1. cf. 1) (σύντομος ὁδὸς ἀναλὸγα περὶ τῶν ἰσημερινῶν καὶ κλιτικῶν ὡρῶν,

- υιήσων ήλιου και σελήνης
- θ. (ibid.) περί τής τής ε. πλανητικῆς κατὰ κῆνος διαφορίας.
- ι. (f. 58) περί τής διαφορίας τῶν ἐπιτῶν ε. κλειμῶν συναγωγῆς ἀνακτῶν παρόδου τῶν ε. πλανητικῶν.
- ια. (f. 60) περί τῶν ιβ. (ibid.) περί τῶν ήλιου διαφορίας
- ιβ. (ibid.) περί τῶν πρὸς τὸν δὲ κέου τῶν ἡμερῶν κατὰ πλάτος τῆς σελήνης ἀποστάσεως. ιγ. (ibid.) περί τῶν ἀναβιβάζοντων και καταβιβάζοντων.
- ιδ. (f. 84) περί τῶν κατὰ πλάτος ἀποστῶν δὲ κέου τῶν ἡμερῶν ἀποστάσεων τῶν ε. πλανητικῶν. ιε. (f. 90) περί διαφοριῶν ις. (f. 93) περί φάσεων
- ιϛ. (f. 100) περί τῶν τῶν σήμων παραλλήλων
- ιθ. (f. 109) περί σούδου και πανοδήμου.
- ιϜ. (f. 113) περί σελήνιαυτῶν ἐκλείψεων.
- ια. (f. 114) περί τῶν τῶν σελήνης προσκλίσεων.
- ιβ. (f. 115) περί ήλιαυτῶν ἐκλείψεων.
- ιγ. (f. 117) ἰσοδύναμα τῶν ήλιαυτῶν ἐκλείψεων. τοῦτο τὸ ἰσοδύναμα τῶν τῶν ήλιου ἐκλείψεων οἷον ἐπίσυνας κλειμῶν ἐν τῶν βιβλίας. ἰσοδύναμα δὲ τῶν ἐκλείψεων, παρὰ τῶν προσκλίσεων.
- ιδ. (f. 119) περί τῶν τῶν ήλιου προσκλίσεων.
- ιε. (f. 120) περί τῶν τῶν ἀπλανῶν ἀστῶν ἐποχῶν

Klaudian Ptolemaion tabulae manuales, cum scholiis adscriptis
 Tabulae hae sunt:

- α'-γ. (f. 23) κλειμῶν ἐποχῶν τῶν ήλιου και σελήνης.
- δ. (f. 24) ἰσοδύναμα ήλιου και σελήνης
- ε. (f. 25) κλειμῶν αἰφύλων ήλιου και σελήνης
- ς. (f. 25) ἰσοδύναμα ήλιου και σελήνης
- ζ. (f. 26) ἔργα ἀπὸ μεσοβρίας ήλιου και σελήνης (α'-ζ. = Ptol. num. 4)
- η'-ιγ. (f. 26) κλειμῶν ἀνακτῶν ήλιου και σελήνης (= Ptol. num. 5)
- ιδ. και ιε. (f. 30) κλειμῶν ἐπισημῶν πόδων (= Ptol. num. 1)
- ις. και ιζ. (f. 36) ἀνακτῶν κλειμῶν (= Ptol. num. 2)
- ιη. και ιθ. (f. 54) ἀπὸ σφαιρα δὲν μεσοβριῶν
- ιβ. και ιδ. (f. 58) κλειμῶν ἐποχῶν τῶν ε. ἀστῶν.
- ις. και ιθ. (f. 61) ἰσοδύναμα τῶν ε. ἀστῶν
- ο. και οα. (f. 62) κλειμῶν αἰφύλων οβ. (f. 63) ἰσοδύναμα αἰφύλων
- ογ. και οδ. (f. 64) ἔργα ἀπὸ μεσοβρίας τῶν ε. ἀστῶν (ιη. και ιθ. = Ptol. num. 8)
- οε. και ος. (f. 65) κλειμῶν ἀνακτῶν quinque planetarum (= Ptol. num. 9)
- οζ. και οθ. (f. 81) κλειμῶν ήλιου διαφορίας και σελήνης πλάτους.

- ρι'. (f. 83^v) κωνόνη μερῶν ὥρας τῶν ὀκαθῶν κωνόνων ἡλίου καὶ σελήνης.
 ρια'-ρμ'. (f. 85) latitudines quinque planetarum (= Ptol. num. 12)
 ρνα'-ρνε'. (f. 90^v) στυριμοί δαυκρυμένοι quinque planetarum (= Ptol. u. 13)
 ρνε'-ρλβ'. (f. 94^v) γαίσις ἰώσανατολῆς ἐξ ἑσπέριας δίδως quinque pla-
 netarum (= Ptol. num. 14)
 ρλγ'. (f. 98) γαίσις τῶν ε' ἀστέρων ἐπιλωθὶ δὲ Βυζαλίου παραλλήλων
 ρλδ'. (f. 98^v) γαίσις ἀπολλοῦς πρὸς τὸν ἀριεὺ ἡλίου } (= Ptol. num. 14)
 ρλε'. (f. 99) κίματα ἀπολλοῦς τῶν δύο ἀστέρων
 ρλς'. (f. 99^v) κωνίς μετ' ὥρας ἰσημερινῆς (= Ptol. num. 15)
 ρλζ'-ρμ'. (f. 101) παραλλήλια septem climatum
 ρνα'-ρνε'. (f. 108) παραλλήλια τοῦ δὲ Βυζαλίου παραλλήλων
 ρνε'. (f. 109) κωνόνη διορθώσεως (Ptol. num. 16)
 ρνε'. (f. 111) προκωνόνη (= Ptol. num. 18)
 ρνε'. (f. 121) ὄριζοντες καταγραφὴ τοῦ δὲ Βυζαλίου παραλλήλων
 ρνε'. (f. 121^v) κωνίς σελήνης ἐκείνης
 ρνε'. (f. 122) κωνίς ἡλίου ἐκείνης (= Ptol. num. 21)
 ρνε'. (ibid.) κωνόνη κριθού ἡλίου καὶ σελήνης (ε syntax. VI }
 ed. Heib. I 522 col. 2)
 ρνε'. (f. 122^v) ὄριζοντες καταγραφὴ (ε syntax. vol. I tab. post p. 540 Heib.)
 ρνε'. (f. 123) κωνόνη προκωνόνων (= Ptol. num. 20)
 ρνε'. (f. 123^v) κωνόνη ἡλίου ἐπὶ ἰσημερινῆς
 ρνε'. (f. 124) κωνίς ἰσημερινῆς πύλων καὶ ὥρων ἰσημερινῆς
 ρνε'. (f. 124^v) κωνίς σελήνης ἐν συνόδῳ
 ρνε'. (f. 125) κωνόνη ἰσημερινῆς ὥρων καὶ παραλλήλων εἰς τὰς
 ἐκείνης.
 ρνε'. (f. 125^v) tabula quaedam imperfecta
 ρνε'-ρσα'. (f. 126^v) κωνόνη τῶν ἐπιλωθῶν Ἰουδαίου ἀπλανῶν ἀστέρων
 τῶν μέχρι δυναστοκρατίαν πλάτους (= Ptol. num. 7)
 ρσα'-ρσβ'. (f. 129^v) περὶ μετῶν Ἰουδαίου.
 ρσα'. (f. 130^v) κωνόνη τῶν λ' λαμπρῶν ἀστέρων τῶν περιλαβάνων
 κωνίς ἐν τῶν ἀπολλοῦς ἰσημερινῆς.
 ρσα'. (f. 131^v) κωνόνη τῶν ἐκείνων ἡμέρας ὥρων καὶ λιπῶν ἐπιλωθῶν
 δὲ Βυζαλίου παραλλήλων
 ρσα'. (f. 132) κωνόνη τῶν καθ' ἡμέρας ὥρων καὶ λιπῶν τῶν ἐκείνων
 τῶν ἰσημερινῶν
 (ἐκείνων)

